

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010744
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému D. S., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2020 odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného D. S. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. júla 2020, sp.zn.1T/13/2020, a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný D. S. s a o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného D. S. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

Výroky o vine, treste prepadnutia veci a ochrannom dohľade zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. júla 2020, sp.zn.1T/13/2020 bol obžalovaný D. S. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného obdobia, minimálne od roku 2010 až do 12.02.2020 od nezistených osôb neoprávnene si zadovažoval marihuanu (konope), ktorú prechovával v mieste bydliska v R. nad F., U. W. XXXX/XX, presne nezistené množstvo marihuany, použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo marihuany predal viacerým, najmenej štyrom osobám na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používal alebo po predchádzajúcom kontakte cez sociálne siete, a to:

- v presne nezistenom čase pravdepodobne od roku 2010 až do začiatku februára 2020 na rôznych miestach v R. nad F., najčastejšie na sídlisku K. I. predával nepravidelne, približne dva- až trikrát za mesiac, približne 10 gramov marihuany za sumu 80,- € A. U.,

- v presne nezistenom čase pravdepodobne od roku 2010 až do začiatku februára 2020 na rôznych miestach v R. nad F. predával marihuanu nepravidelne, spočiatku približne každých 10 dní v množstve 2 gramy za sumu 20,- €, neskôr menej často v množstve približne 5-6 gramov za sumu 50 - 60,- € Petre U.,
- v presne nezistenom čase pravdepodobne od roku 2016 na rôznych miestach v R. nad F., najčastejšie na zastávke autobusu na ul. U. W., predával marihuanu približne jedenkrát za týždeň v množstve približne jeden až dva gramy za sumu 10 - 20,- € a približne od roku 2018 až do novembra 2019 približne jedenkrát za týždeň v množstve približne 5 gramov za sumu 50,- € J. F.,
- v presne nezistenom čase od februára 2019 do mája 2019 na rôznych miestach v R. nad F. približne šesťkrát predal približne jeden gram marihuany za sumu 10,- € L. S.,
pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona číslo 139/1998 Zbierky zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený v zmysle toho istého zákona do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne okresný súd mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad 1 rok a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Xiaomi D. M. 8T modrej farby s vloženou SIM - kartou nezisteného čísla bez bližších identifikačných údajov. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom vyššie uvedenej prepadnutej veci stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaný pre nesprávnosť výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že predmetný rozsudok považuje v časti týkajúceho sa výroku o vine obžalovaného D. S. za zákonný a dôvodný, tiež nemá výhrady voči konaniu, ktoré vydaniu predchádzalo.

Nestotožňuje sa však s výrokom o treste predmetného rozhodnutia súdu, voči ktorému bolo podané odvolanie, a to z dôvodu neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák. a neuloženia trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tak, ako to bolo navrhnuté intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní dňa 21.7.2020.

Súd svoje rozhodnutie o použití zmierňovacieho ustanovenia odôvodnil predovšetkým tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a rozsahom stíhanej trestnej činnosti len vo vzťahu k štyrom osobám, teda nejedná sa v osobe obžalovaného o dílera páchajúceho trestnú činnosti na veľkom počte osôb. Ďalej aj tým, že trestné sadzby pri drogových trestných činoch sú neprimerane prísne a kanabinoidy sú zaradené medzi tzv. ľahké drogy. Súd tiež poukázal na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, podľa ktorého konzum marihuany mal u obžalovaného charakter rekreačného užívania. Preto súd dospel k záveru, že na základe všetkých týchto skutočností pre nápravu obžalovaného bude postačujúci trest kratšieho trvania. Uložený trest vo výmere 6 rokov považuje za primeraný.

S uvedeným výrokom o treste a odôvodnení súdu vo vzťahu k obžalovanému D. S. sa však nestotožňuje, a to z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný D. S. sa dopustil závažnej drogovej trestnej činnosti, na potlačovaní ktorej je prvoradá celospoločenský záujem, pričom súd správne kvalifikoval jeho konanie v súlade s obžalobou, keď v rozhodnom období predával marihuanu štyrom osobám uvedeným v skutkovej vete rozsudku.

Práve uvedená skutočnosť, že sa v osobe obžalovaného jednalo o dílera, ktorý predával dlhodobu (od roku 2010 svedkom A. U. a U. U.) omamné látky podstatne zvyšuje nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť a práve uložením trestu odňatia slobody dlhšieho trvania v zmysle zákonnej trestnej sadzby by bola zabezpečená ochrana spoločnosti pred takýmto páchatelom v zmysle ust. § 34 Trestného zákona. Ďalšou pre ukládanie trestu významnou okolnosťou je skutočnosť, že obžalovaný D. S. vo

veľmi krátkom časovom okamihu po jeho odsúdení Okresným súdom Trenčín zo dňa 17.10.2012 pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a), d) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov do 03.11.2017 s probačným dohľadom začal páchať žalovanú trestnú činnosť, a to distribúciu marihuany mladým osobám. Táto skutočnosť ešte viac zvyrazňuje osobu obžalovaného ako osobu, ktorá nemá rešpekt k zákonným normám a napriek šanci, ktorá mu súdom bola daná v podobe podmieneného odsúdenia, zákon opäť porušil a dopustil sa obzvlášť závažného zločinu drogovej povahy.

Samotné vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu má procesno-právne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. K argumentácii súdu, že obžalovaný prechovával a distribuoval marihuanu t. j. ľahké drogy uvádza, že mnoho ľudí sa mylne domnieva, že užívanie týchto drog je bezpečné. Tento názor nie je pravdivý, rovnako názor, že tieto drogy nemôžu byť návykové. Mnohé výskumy preukázali tak psychickú ako aj fyzickú závislosť a ťažké psychické poruchy. Aj podľa zákona sú omamné látky také látky, ktoré vyvolávajú návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania a so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami. Hranice medzi užívaním ľahkých drog a prechodom k ťažším drogám sú úzke, pri užívaní ľahkej drogy vzniká často potreba užiť niečo silnejšie. Aj podľa odborníkov v súčasnosti rozdeľovanie drog na „ľahké“ a „tvrdé“ drogy nemá vedecký podklad, toto delenie vytvára zbytočný zmätok a táto klasifikácia vie v užívateľoch vyvolať pocity, že „ľahké drogy“ človeku tak neublížia, čo nemusí byť pravda.

Použitie ust. § 39 Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby za primerané.

Z výkladu ustanovenia § 39 Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovuje trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu, či osobnosť páchatela, dôkaznú náročnosť veci preto trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hranici zákonnej trestnej sadzby.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanému trest v zákonnej trestnej sadzbe a nie je ani zrejmé, prečo by práve obžalovaný mal pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citlivejšie.

Z uvedeného vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potencionálnych páchatelov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Mimoriadne znížený trest odňatia slobody uložený v tejto trestnej veci s prihliadnutím na osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti, jeho trestnú minulosť a najmä skutočnosť, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil opakovane, keď bol za totožnú drogovú trestnú činnosť odsúdený, rozhodne nie je spôsobilý odradiť potencionálnych páchatelov od páchania tejto závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti, práve naopak.

Napokon súd zaradil obžalovaného D. S. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci vzhľadom na spáchanie obzvlášť závažného zločinu mal byť zaradený primárne do ústavu s

maximálnym stupňom stráženia. Hoci Trestný zákon umožňuje zaradenie páchatel'a obzvlášť závažného zločinu aj do ústavu s nižším stupňom stráženia, v danom prípade súd svoje rozhodnutie dostatočne nezodôvodnil.

Vzhľadom k uvedenému som toho názoru, že obžalovanému je aj po jeho zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností, okolností prípadu osoby páchatel'a a z hľadiska dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona ako to bolo intervenujúcim prokurátorom navrhované aj na hlavnom pojednávaní dňa 21.07.2020.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému D. S. uloží podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad v trvaní 1 rok a trest prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. H. D. M. 8T modrej farby s vloženou SIM kartou nezisteného čísla bez bližších identifikačných údajov.

K odvolaniu prokurátora sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu obžalovaný písomne bližšie nevyjadril.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napriek viacerým pochybnostiam, ktoré boli v rámci záverečného návrhu zhrnuté, obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepoprel, že skutok v obžalobe uvedený spáchal. Postup okresného súdu pri ukladaní trestu, znižovanie pod dolnú hranicu trestnej sadzby, považuje za spravodlivý a zákonný s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Myslí si, že k dosiahnutiu účelu trestu bolo možné znížiť trest nepodmienečný až na výmeru 5 rokov. Trest vo výmere 5 rokov ponecháva viac možností k návratu k jeho rodine, k deťom, k chorej matke a zabezpečeniu potrieb rodiny. Jedna zo zásad ukladaní trestu je práve zásada postihu páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na páchatel'ovu rodinu a taktiež jeho blízke osoby. Z vyššie uvedených dôvodov žiada, aby Krajský súd v Trenčíne po zvážení všetkých faktov a argumentácie rozhodol vo veci rozsudkom sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., a to tak, že mu bude uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Ostatné výroky vo vzťahu k výroku o treste sú v súlade so zákonom, a preto žiada, aby odvolací súd tieto prevzal z napadnutého rozsudku nezmenené.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania verejného zasadnutia krajského súdu, písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom uvedeným v písomných dôvodoch odvolania prokurátora.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom uvedenom v odvolaní obžalovaného. Obžalovaný ešte dodal, že mu je veľmi ľúto toho, čo sa stalo. Neuvedomoval si, že to môže mať také závažné následky.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2020 na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 17. augusta 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolanie

neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a takýto trest je neprimeraný.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom v ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák. je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 10 rokov a hornou hranicou vo výmere 15 rokov. Obžalovaný neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas a na viacerých osobách.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému (pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu) postupoval v rozpore so zákonom a uložil mu neprimerane mierny trest odňatia slobody. Obžalovanému totiž mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonnom ustanovení neboli u neho splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil na konštatovanie, že uvedený postup je daný rozsahom stíhanej trestnej činnosti, keď zo skutkových okolností vyplýva, že stíhanej trestnej činnosti sa dopustil len voči 4 osobám, teda nejedná sa u obžalovaného o „dílera“, ktorý by páchal trestnú činnosť na veľkom počte osôb. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obžalovaný prechovával marihuanu najmä pre svoju vlastnú potrebu a len sem-tam túto sprostredkoval pre svedka U. pričom v prípade marihuany sa jedná o tzv. ľahké drogy. Súčasne poukázal na závery znaleckého posudku č.30/2020 vypracovaného znalcom L.. J. U. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, podľa ktorých u obžalovaného v čase vypracovania posudku, ani predtým ani v čase spáchania stíhaného skutku nebola zistená strata kontroly nad užívaním drogy v zmysle zvyšovania dávky a frekvencie užívania, nevyskytli sa negatívne dopady konzumu kanabinoídeov na oblasť rodinných ani iných sociálnych vzťahov a hlavne, že konzum marihuany mal u obžalovaného skutočne charakter rekreačného užívania.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných pohľadujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možnosti nápravy páchatela aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku prirážajúcich okolností a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá. Z hľadiska okolností prípadu odvolací súd na rozdiel od okresného súdu dospel k záveru, že v danom prípade neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o distribúciu marihuany 4 osobám, tak v ustanovení § 127 ods. 12 Tr. zák. je definované, že viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumie najmenej tri osoby, pričom osobitným kvalifikačným znakom v zmysle § 138 písm. j/ Tr. zák. sa rozumie páchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách. Pokiaľ ide o skutočnosť, že si obžalovaný ani dostatočne nevedomoval následky jeho konania, je potrebné poukázať na jeho predchádzajúcu drogovú trestnú činnosť. Z nej je možné vyvodiť, že obžalovaný v tom čase drogy nielen predával, ale aj vyrábal, takže jeho nevedomosť o následkoch jeho protiprávneho konania nemožno akceptovať. Pokiaľ ide o dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 rokov, tak jej výšku ustanovil zákonodarca a rovnako zákonodarca ustanovil, že rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona č. 139/1998Z.z. zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený v zmysle toho istého zákona do I. skupiny psychotropných látok.

Pokiaľ ide o pomery páchatela, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného nie sú dané. Za pomery páchatela (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatela pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatela treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatela. O takúto situáciu však u obžalovaného nejde, a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatela taktiež neprichádzala do úvahy.

Odvolací súd v posudzovanej trestnej veci s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44 však zistil, že v danej trestnej veci existuje dôvod na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu ku skutku obžaloby vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiám na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody stanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 rokov o jednu

tretinu (takéto mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby predstavuje zníženie trestu o 3 roky a 4 mesiace; teda v predmetnej trestnej veci možno uložiť trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov).

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného odvolací súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti päťkrát trestne stíhaný a odsúdený. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.10.2012, sp.zn.2T/68/2010 uznaný za vinného z trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba na 5 rokov s probačným dohľadom. Trest v tejto veci mu bol dňa 02.01.2013 amnestiou odpustený. Uvedené odsúdenie má podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. zahladené, takže sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol doteraz 4-krát priestupkovo riešený, a to za priestupky na úseku dopravy, pričom v 3-och prípadoch mu bola uložená pokuta a v jednom prípade bola vec ukončená napomenutím. Zo správy o výkone väzby odvolací súd rovnako ako okresný súd zistil, že priebeh výkonu väzby u obžalovaného bol bezproblémový.

Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného rovnako ako okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval. Na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Žiadne iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti odvolací súd v tejto veci nezistil.

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného (nesprávna aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák.) zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám trest odňatia slobody na samej dolnej zákonom upravenej hranici vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienene so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto stanovený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (na miesto ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia), nakoľko má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného za to, že v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, odvolací súd nemohol jeho odvolaniu vyhovieť, nakoľko tak, ako bolo vyššie uvedené, odvolací súd dospel v predmetnej veci k záveru, že nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného vyplýva, že nebolo možné obžalovanému znížiť výšku trestu odňatia slobody na samú dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., a to vo výmere 5 rokov. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody na podklade odvolania obžalovaného, preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ho.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.